
TEKSTİL - KONFEKSİYON SEKTÖRÜMÜZ

ve

KRİZ

Tekstil ve konfeksiyon sektörümüzün geçmişine baktığımızda sektörün, 1950'lerden itibaren istihdamın lokomotifi ve ihracatın ana kalemi konumunda olduğunu saptarız. Sektör istihdamı, toplam istihdamda %13.6, toplam imalat sanayi istihdamı içinde ise %23.9'luk bir paya sahiptir. Sektörün istihdam açısından önemli diğer bir özelliği, özellikle atıl olan kadın işgücüne iş olanağı sağlamasıdır. Değişen talepler doğrultusunda esnek üretim olanağının en fazla olduğu alanlardan biri olarak bu sektör, 1980'lerden itibaren esnek üretim tarzına uygun olarak uluslararası yaygın bir üretim ağına sahiptir. Son dönemlerde büyük tekstil ve konfeksiyon şirketleri, merkezinde nitelikli çekirdek işgücünü koruyarak, daha az nitelikli çevre işgücü ihtiyacını da, işgücünün ucuz olduğu şehirlerdeki-ülkelerdeki daha küçük şirketlere fason iş vererek sağlamaktaydılar. Bu şekilde, değişen talebe göre çok sayıda irili ufaklı firma, üretim ağlarına dahil olmaktadır. Ancak pazardaki güven eksikliği nedeniyle ortaya çıkan değişimler bu yapılanmayı etkilediği için ülkemiz bu sektörde de yeniden yapılanma krizine yakalanmıştır. Pazar artık kısa yüklenme (moda) süreli ve düşük sayıda üretimi istemektedir.

Bu gelişme de darlığa düşen sektörün düzlüğe çekebilmesi için; şirketlerin öncelikle; hammadde ve ürün geliştirmeye, yeni teknolojiye AR-GE'ye yatırım yaparak, üniversitelerin tekstil ve giyim bölümleri ile ortak çalışmalar yürüterek, işgücünün sürekli eğitimini sağlayarak daha yüksek bir alıcı hedef sınıf için ürünlerinin kalitesini artırmaları gereklidir.

Ayrıca Tekstil sektöründe yeni hammadde, ürün ve dizayn gelişimi için küçük ve orta ölçekli işletmeler ile üniversiteler arasında network (bilgi ağı) oluşturulmalıdır.

Açıkça görülen diğer bir hususta sektörün imaj probleminin olmasıdır. Sektörün imajının düzeltilmesi için firmaların sosyal sorumluluklarını yerine getirmesi ve tüketici şikâyetlerine önem vermesi gerekir.

Peki, biz bunları yapamaz mıyız? Bence yaparız. Yaşanan bu kriz ilk değildir ve de son olmayacaktır. Sektörün geçmişine bakarsak ne gibi badireler atlattığımızı hatırlarız. Teşviklerin konulması-kaldırılması, kotaların konulması-kaldırılması, kurların düşürülmesi, alıcıların çevreye ve insana yönelik taleplerinin ağırlaştırılması gibi...

Her defasında bir şeyler öğrenerek ayağa kalkabildik. Yaşayarak öğrenmeyi seçtiğimiz için bu defada bir şeyler öğreneceğiz. Doğal olarak her öğretinin bir bedeli olur. Burada da bu oldu ancak bilime ve AR-GE çalışmalarına inansaydık giderlerimiz ve kayıplarımız bu kadar olmayacaktı.

Nereden dönersek kardır.

Prof. Dr. M. Çetin ERDOĞAN.